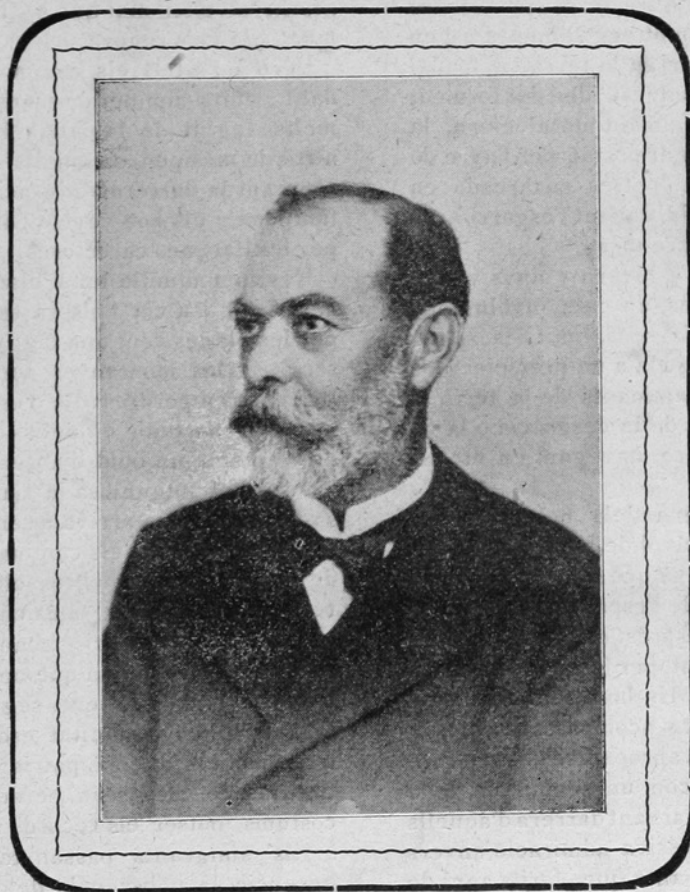

La Escena Catalana

Redacció y Administració: Plassa del Pi, 5, Barcelona.

Preu: 15 cèntims

UN BADALONÍ ILUSTRE

PERE RENOM Y RIERA

DISTINGIT LITERAT Y COMEDIOGRAF CATALÀ, QUE MORÍ EL
DÍA 2 DEL CORRENT

Primer folletí del drama en tres actes de Pitarra **LO COLLARET DE PERLAS**

Els caminants de la terra

Al company de camí,
l'amich Miquel Utrillo

De les ombres que
les tradicions fan veure
allà en la fosca de la

nit, d'aquells sers imaginaris que l'engunia y la por dibuixen sobre'l negre drap d'estrelles, la fantasma del Jueu Errant es la que m'ha fet somniar més, llençantme'l pensament vers un buid interminable.

L'idea d'un ser condemnat a córrer sense descans pel no-ser, a vagar eternament per l'impulsió d'un càstich sense fi, sense un pedris a la terra, ni'l coixí de l'amor, ni la mà de l'amistat, es l'idea del torment més dolorós, la poesia del sofriment moral etern, la fantasma de l'etern anyorament portat per l'ayre de tristesses, la tristesa mateixa, potser encarnada en un núvol d'amarga melancolia, donant l'esgarrifansa del monòton allargat al sempre més.

Día y nit caminar, y istiu y hivern y anys y més anys seguir, com les estrelles, un curs involuntari, dóna el vèrtich de la distancia sens límit, fa sentir dins del cor el buid de la caiguda a un precipici sens fondo, fa compedir a n'els caminants de la terra, a n'aquells homes que, portats de la desgracia o la fe, passen la vida marxant sempre, navegant en eterna emigració

No he sentir may l'escena dels pelegrins del *Tannhäuser* sense que un núvol de fred passés per dintre meu. Aquell coro llunyà que s'acosta a poch a poch tot caminant ab el pas de l'esperansa, que passa magestuós per allunyar-se després, caminant sempre vers un més enllà desconegut, per forsa va ser escrit en una tarda de Novembre. Un hom sent en aquell cant el ritme del pas seguit y acompassat sobre la terra, l'afany del país que va apropant-se y l'anyoransa de lo que's deixa darrera com un somni; un hom escolta'l compàs del Temps marxant darrera d'aquells boemis de la fe, y sent compassiva admiració envers aquells pelegrins de Terra Santa que, ferits aqui de la peste, de la fam més enllà, de la guerra y del fred, marxaven sempre, marxaven com una ombra ab ànima adolorida, moguts per una ventada que'ls fes anar seguint un camí escrit en les planes misterioses del Destí, per una forsa inconscient de caminant, per l'iman desconegut de la transmigració atrayentlos terra enllà ab un instint d'oreneta, per un no sé que

d'impulsiu que'ls llensava condemnats pel geni del Moviment.

Aquest geni... qui sab? .. es potser el que gronxa, el que adorm a n'els mariners seguint el camí del mar.

Ningú com ells ha de sentir el ritme de l'espai, besantlos per aquell camí sens fites, per aquell bressol amplísim. El Geni'ls bressa ab la mateixa dolura ab que's mouhen els planetes, y els alena y els dóna la patria de l'ayre lliure. Així siga plana la mar y extesa y bondadosa, com ferèstega y altiva, ell els aconforta ab la promesa d'un camí molt més enllà, d'altres onades seguides d'altres més llunyanes y més blaves, formant una llarga cadena d'esperances.

Pel mariner, lo mateix que pel caminant de al Terra, la calma es el terror, el geni abandonantlos, el moviment que 'atura. Feu aturar aquets homes y un rovell de tristesa'ls mata d'anyoraments: son relloges montats de melancolia que, parantse, se'ls para també la vida, esperits que necessiten l'ayre renovat d'estranyes terres; cors cansats que deixen de bategar, com si a sota de llurs plantes s'hagués aturat el mon, així que senten la quietut del moviment que no's renova.

Però no a tots els caminants els mou el mateix dalit. Molts caminen buscant la fortuna que s'aparta, molts, fugint de la patria ingrata y buscantne una altra de més pietosa; molts emigrant eternament y esperant la darrera emigració; y aquets son els que fan pena y els que veyem passar com aucells tristos per les llargues carreteres.

Rès com aquella linia blanca dóna el vèrtich del desconsol. La via polsosa escorrentse interminable per les planes com una beta extesa, pujant com una serp per les montanyes, per tornar-se a tindre més lluny, fins a perdres allà d'enllà de l'horitzó, no's pot mirar sense tenir un dubte en el cor, un sentiment de vaguetat, un buid d'absencia de l'ànima que se'n va seguint enguniosa la via ab l'afany de descobrir sa llargaria, que arriba a semblar infinita.

Per ella passen els caminants de la terra: boemis de la boemia dels pobres, clowns ambulants, carros transportant misèria, músichs repetint un cant sens patria, gent sens ofici y abandonats de la sort. Per ella passa tot un mon que no té llit en la vida, ni per la mort, un tros de terra segura; tot aquell sobrant de gent que l'humanitat escup ab inconscient indiferencia; els que la patria desterra y en fa eterns fugitius de casa seva, perdent de mica en mica les costums, potser els records y fins la llengua mare.

Els emigrants passen també, emportantsen com herencia la pobra pols del seu poble, una tristesa incurable y un cor sech y massegat per la desgracia. Y per ella caminen, caminen sens may parar per aquella ratlla blanca, y atravesant, ja planures seques y desertes y cremades d'un sol que fon les pedres, ja aguantant plujes o sentint caure la neu ab sa gelada quietut, ells marxen sempre, marxen, cayent com un destorb a cada poble que arriben, bor-

datos dels gossos, escarnits de les criatures y mirats ab el despreci que inspiren els forasters que son pobres y es presenten com intrusus.

Tots els hem vistos, aquets boemis de la boemia que passa, y potser ni'ns hem girat per mandra d'observar sa desventura. Vestits ab engrun s'recullides pel camí, tots havèm vist que'l seu vestir es un disfrès de la misèria dels altres a sobre d'eils acumulada; que tenen la cara indefinible, com de gent que ha nescut anant de passo; que forma sa llengua l'escoria de les paraules a tot arreu recullides; que en sa cara no's pinta may una arruga d'alegría; que fa fred de mirarlos; que semblen homes d'una rasa abandonada.

Passa'l que canta sense veu y el que fa forses sense tenirne; passa'l que fa plorar l'orga y el que fa riure de tristesa; y el que no diu res ni res fa, passa també com una ombra muda; y el pas lent de tots ells sembla la professó de l'infortuni, fulles seques de l'arbre de la desgracia rodolant via enllà y arrossegantse per terra.

Ahont van, ni ells mateixos ho saben. Van d'esma, atrets per lo desconegut, fiantse en lo que vindrà, provant sempre terres noves com remeis nous a n'els llurs mals, fascinats pel blau del lluny, y... que sé jo... somniant potser en l'infinit, en el sempre més d'un fatalisme sens limits. Perque aquets sers que'l poble en diu ganduls y els veu com gosos perduts, son potser els lliures somniadors del mon, els que senten la poesia, d'una vaguetat sense bruiula y es llisten d'aturdiment en els brassos del Destí. Ells potser pensen que la terra ha de veures de passada y que les arrels plantades son nous dolors que han de dar espines per fruit; que la curtesa del viure no val l'engunia del combat per sostenirla; que, el mon sent gran, qui més escampa l'amor menos estreny el carinyo; y que sols el caminar, el caminar eternament, ubriaga les idees y ensopeix per esperar la tardansa de la mort.

Potser això senten els caminants de la terra. Y potser son els sols filosofos que practiquen. El seu rastre deixa un desitj de seguirlos, un agre-dols, sentit y fugit depressa, de compassió y simpatía.

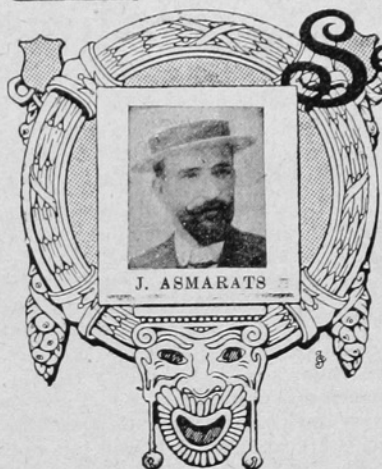
Es un adeu! Cada un passa per la lla ga carretera. Es l'adeu a una vaga silueta que s'esfuma, l'adeu del cor presoner que voldria tenir ales.

SANTIAGO RUSIÑOL.

La Escena
Catalana

Estrenes de la Setmana

CINEMA
MONTSERRAT

Els plats trencats.

— Sarsuela en un acte lletra de J. Asmarats, música del mestre Joseph J. Verdaguer.

Els plats trencats es una obreta que per la seva facil representació y per

ses escenes còmiques y diversitat de xistos que acrediten la marca del autor, està destinada a representarse en molts centres y teatres que cultiven el género líric, donchs la fa més simpática la música sensilla y escayenta de sabor català ab que la adornada el mestre Verdaguer.

Els cinch personatges que intervenen en aquesta sarsueleta foren ben entesos per la tiple senyoreta Martí, la característica senyora Gallart, y els senyors Blanch, Simon y Bartra, els quals feren riure al públich durant tota la representació.

Recomanèm als aymants de la lirica catalana *Els plats trencats*, que son uns plats que's porten l'oli.

ERÓTICA

Ma vida, sens treva,
desitja ser teva.

Què hi fa que esclava'm tingues devegades
si a ton serrall d'amor, soch preferida,
ma vida,
y soch la més volguda de les que aymes
y quan estàs follós me dius, soch teva
sens treval...

Què hi fa que a cops desdenyis ma ternura
si això mon cor suberch de plena ditja
desitja...

Què hi fa que tos derprecis m'entristeixin!
Si'l que jo vuy, tu ho sabs, ànima meva,
ser teval...

JOBICO

**Ateneu Democràtic
Regionalista (Poble Nou)**

El diumenge al vespre, baix la direcció del celebrat actor aficionat Enrich Figarola, es posà en escena el drama d'en Rusiñol *La mare*. L'hèroe de la vetlla, fou

el senyor Ceardi, que feu un «Albert» ab totes les de la llei. En el «Manel», el senyor Botey, tingué moments felissos, principalment en les escenes mes culminants. En el primer acte y part del segon estava quelcòm desentonat. La senyora Vidal, en la protagonista, s'hi lluhí y el seu treball fou molt celebrat.

La «Model», corria a càrrech de la excelent dameta Ramona Mestres. Es llàstima que aquesta dama jove, ara que promet donar una volada, s'entretengui en volguer imitar a una eminent actriu, cosa que la perjudica y la posa en situació poch estimable. Nosaltres que hem vist en moltes obres el treball que fa y sabem lo que pot fer, ens dol que no cultivi y segueixi fent lo que feya abans.

En Camerino, feu un «Mestre» notable, dintre dels de la seva categoria. També s'hi lluhiren fent bona feyna en Canales, en Rovira y en Cahuè y secundaren els senyors Morros, Lladó y Carbó. La senyoreta Mestres (A.) desencaixada en el «Baylet».

Dels quatre actes, el més ben presentat y executat, fou el tercer, que li valgué al expert director Figarola, junt ab tots els intèrprets, una sorollosa ovació, que encare ens sembla sentir. El tornem a felicitar.

En una de les vinents funcions s'hi estrenarà el diàlech *Lo que pot l'amor*, original d'en Ricart Belanche.

Centre Català (Horta)

La companyia que dirigeix l'eminent actor en Pere Codina la vetlla del passat diumenge, posà en escena l'obra del mestre Guimerà, *Mar y cel*. No cal parlar del protagonista ja que sabem que ho fa molt destrament. La senyoreta Soto, estigué admirable, com també els senyors Buxens, Ballart, Amorós, Mer, Munt, P-lit, Cinca y Castells.

El senyor Codina tingué la lloable pensada de recitar la exquisida poesia de l'Iglesias, *La Musa popular*, valguentli entusiastes aplaudiments.

Per fi, la comedia d'en Morató, *Un cop de vent*, dit molt bé per la senyoreta Soto y els senyors Amorós y Petit.

La nombrosa concurrència qu'assistí al acte, en surtí satisfectíssima.

Pabelló Tetuan

El quadro còmic-líric que fa les delícies del públich d'aquest local, ha representat les pessas: *La Cartilaginotalgia* arreglo de Conrat Colomer y *Un bany rus*, arreglo de Lluís Millà, a càrrech de la senyoreta Fanals y els senyors Murtra y Semis.

Cinema Montserrat (Sans)

S'ha estrenat la sarsueleta, *Els plats trencats*, que'n parlèm en la secció de estrenes.

S'ha reproduït també *El primer dia*, sarsueleta que ha sigut rebuda com altres vegades y que s'hi distingeix la triple Pilar Martí.

Demà diumenge se repetirà *Els plats trencats*, pera fer trencar de riure al públich d'aquest local.

Centre Autonomista Català de Sant Gervasi

El diumenge prop-passat tingué lloch l'inauguració de la temporada de 1911-1912, posantse en escena, baix la direcció d'en Johannus, la comedia dramàtica en tres actes d'en Henry Bernstein, traducció de Lluís Millà y Lluís Suñer *El Lladre*, obtenint una interpretació forsa ajustada per part de les senyores Persiva y Perramón y dels senyors Johannus, Serra, Oliver y Rita.

La presentació escènica, forsa acceptable com may s'havia vist en aquella casa, per lo que felicitem a la nova Comissió de Foment y Festes.

La concurrència a pesar de lo calorós del local fou molt numerosa, escoltant ab relligiós silenci les escenes mes culminants de l'obra, aplaudint ab entussiasme als finals de cada acte.

Augurèm molts èxits al nou quadro escènich si persisteix en posar les obres ab el carinyo qu'ha demostrat en sa primera representació.

L'Artesà

El dissabte per la nit tingué lloch una vetllada benèfica representant el quadro *L'Ave Maria de Gounod*, que sigué mitjanament interpretat pel quatre escènich: d'aquesta entitat baix l'experta direcció d'en Pere Puig.

El diumenge representaren el drama en 5 actes, *La Tosca*, qual conjunt si no fou del tot admirable, pogué passar. En l'interpretació s'esforsaren per sortir airoso la senyora Cama (K.) y senyors Francolí y Galindo (F.)

Cine Moratin (Gracia)

La companyia que dirigeixen els senyors Marieges y Pique, posà en escena el diumenge per la tarde la divertida sarsuela catalana d'en Gumà *Lo primer dia*, qual admirable execució feu les delícies del públich

PLENITUT

A ma esposa.

Plantàrem dins nostre cor
l'arbre sant del amor nostre;
plantàremlo inconscients
quan encar erem molt joves,
sens pararnos en mirar
si la terra fora bona
per agafarshi l'arrel
y poguerhi creixer forsa.

Regàremlo ab vera fè
y ab voluntat que no's torsa,
logrant al fi que arrelés
ab arrels fondes... ben fondes.
L'esperansa ens ha guiat;
besos y paraules dolces,
ens han fet gosà a son temps
primavera encisadora.

Unfrense nostres cors
ab els noms d'espòs y esposa...
jurament d'amor etern
ens feu felisos a l'hora,
y vivim desde allavors
ab el cor rublert de joya
y gosant la plenitut
des istiu del amor nostre.

Que jamay el fret hivern
entri a n'els nostres cors joves

y abraçats poguem morir
quan ja vells y sense forces,
deixant la celda radiant
d'armonia encisadora
y del perfum dels petons
d'una vida tota joia.

RAFAEL RIBA CANADELL

De nostres Corresponsals

D. AYMERICH

Olot.—La companyia Capdevila-Baró ha posat en escena en el Principal d'aquesta ciutat, durant la setmana passada, les obres: *El Lladre*, *La noya maca*, *L'oncle Rector*, *La Baldirona* y *Els Zin-calós*.

El Lladre se ressentí en gran manera de falta d'ensais, per quin motiu no pogué la se-

nyora Baró fer ressaltar l'acabat estudi que del seu paper de «Maria Lluïsa» havia fet.

La noya maca tregué'l regust de l'anterior, car la seva interpretació esmerada merescué elogis unànims. Tots quants hi prengueren part, que son les senyores Baró, Faura y Huguet y els senyors Puiggari, Aymerich, Nolla, Capdevila y Santacana, foren aplaudits y admirats.

L'oncle Rector merescué iguals honors, car s'hi lluhiren tots els artistes, per llur labor afiligranada. La senyora Ferrer, en «Maria» fou la vegada que agradà més. Els altres, senyora Faura y senyors Guixer, Bardem, Nolla, Aymerich, Puiggari y Baró, li anaren a la saga.

La Baldirona també sortí arrodonida.

Y *Els Zin-calós* obra esperada ab dalè pel públich olotí, satisfé a tothom, puig la seva execució fou esmerada per tots els inèrprets, sobressortint poch ho molt les senyores Ferrer y Santolaria y els senyors Ortín y Nolla. S'esperava ab fruició a Olot l'anunciat debut de don Pere Codina, que devia tenir lloch dijous passat ab *Mar y Cel*; després farà *El pati blau*.

Sabadell.—«Tatre Camps de Recreu.» En un dels dies de la Festa Major, se posà en escena per primera vegada l'òpera catalana en quatre actes, *La dona d'aygua*, música d'en Cassià Casademunt, lletra d'en Joan Trias Fàbregas y ab decorat nou d'en Domingo Soler.

Pel sol fet d'esser l'obra y decorat de fills de Sabadell, el teatre havia forosament de presentar l'aspecte de les grans solemnitas artístiques, que tant ben acostumats ens té aquet coliseo, encar que l'ambient que regnava per la gran sala d'espectacles de nostre millor teatre, aquella nit de l'estrena de l'obra sabadellenca, era tot un altre, tenia de serho, perquè allí tots erem sabadellenchs. L'obra tingué el mateix èxit que el dia que va estrenarse en Eldorado de Barcelona.

La presentació signé igual a la que donaren a Barcelona, els artistes qu'eren els mateixos, y l'orquestra composta de quaranta professors executà molt bé la seva part.

La Escena Catalana

Nostre enhorabona a llurs antors y empresa per haverse fet conèixer l'obra no reparant en sacrificis.

«Centre Sabadellench» (Gelats). L'agrupació Tutauha posat en escena les obres, *El carro del vi*, *Lo lit del capità*, y *Terra baixa*, l'interpretació de les dugues primeres fou molt ajustada per el senyors Cahuè, Mousech, Bruguera, Cunillé, Martí, y demés. En l'obra del mestre Guimerà si distingiren els senyors Cunillé, Domenech, y Cahuè, en els papers de «Manelich», «Sebastià», y «Joseph». La senyoreta Granjé ens feu una «Nuri» deliciosa y digne d'elogi; La senyora Rodriguez, en la «Marta» regular, aixís com també els senyors Casas, Bruguera, Codina y Martí, y les dames encaixades en les germanes «Perdigones».

Terrassa.—Dijous, día 3, al Retiro, la companyia Pubill-Roca va obsequiarnos ab el drama de Rusiñol *El Mistic*.

El públich, poch exigent, va quedar satisfet de la execució que feu en Pubill del protagonista. Els demés personatges, compliren a mida de ses forces.

Lleyda.—El dimars, dia 1 de Agost, debutà en el teatre al aire lliure, construhit al Circh taurí, d'aquesta ciutat, la companyia que va encapselada pels artistes Enrich Lluelles y Joseph Roca. Figuren com a primeres parts, l'actriu Agneta Morera y l'actor Agustí Saumell.

L'obra escullida pera la presentació de companyia, fou la tragedia de Guimerà, *Mar y cel*.

La interpretació qu'els artistes de la mentada companyia, en aquesta obra, fou ben passadora; no deixaren de agradar el senyor Saumell en el «Saïd» y la senyoreta Morera en la «Blanca», ja que donaren a les escenes més culminants de l'obra, tota la intensitat dramàtica que requereixen els papers ja mentats. El senyor Parreño en el «Hassen», ens agradà bastant. Els senyors Lluelles y Roca, en els seus respectius de «Ferran» y «Malek», molta tò. Els altres, senyors Llonch, Costa, l'aficionat d'aquí Lleyda senyor García y's que deixem de mencionar, no'ns plagué el treball que realisaren. Les escenes de conjunt, malament, y la presentació, acceptable.

El dimecres, día 2, la comedia *Don Gonzalo o l'orgull del gech*, la que anà ajustada de debò. El senyor Roca en el paper de «Grapa», a les mil marevelles, y la senyoreta Morera y senyor Saumell, en els papers respectivament de «Conxita» y «Canari», molt bé, com també el senyor Lluelles en el «Tófol». Els demés artistes, senyora Alegret y senyors Munt Rosés, Parreño y Costa, feren tot lo possible pera que l'obra no decaigués, y ho conseguiren. Foren molt aplaudits. La presentació massa pobreta y la direcció com una seda.

Dijous, día 3, el famós drama del genial Guimerà, *Terra baixa*. En aquesta obra ens agradaren forsa la senyoreta Morera (Marta) y senyors Saumell, Roca y Lluelles, en sos respectius papers de «Manelich», «Tomàs» y «Sebastià». La senyoreta que representava el paper de «Nuri», qual nom desconeixem y ho sentim de veres, complí son comès com una bona actriu. El senyor Parreño, bé.

Les escenes de conjunt, desafortunades y l'apuntador se deixava sentir bastant.

Sallent.—«Ateneo Català» Per celebrar aquesta vila la festa del seu patró, el dia 3 del corrent, aquesta societat han donat a conèixer un quadre infantil, debutant ab l'obra d'Asmarats, *Sistema Munyon*, baix la direcció de Anton Carbonés; molts aplausos.

En preparació, pera la pròxima festa major, *El Lladre*.

Barbarà.—«Teatre Català Romea». El diumenge prop passat dia 6 debutà en aquest teatre una agrupació dramàtica la qual posà en escena el drama de Ignasi Iglesias *El cor del poble* y la pessa *Lo que no vulgas per tu...* en la que s'hi lluhiren els senyors Ventura, Vila, Raventós y Comas y el jove aficionat director senyor Aguilar en el paper de «Pasarell» que ho feu excelent, junt ab la senyoreta Joaquina Millanes, que estigué acertada tota l'obra.

Sant Quirze de Besora.—«Joventut Catòlica.» En eixa Societat que celebrà sa festa el 30 de Juliol, tingué lloch, una escullida funció teatral. Comensà ab *El ball dels bastons*, per la secció infantil, havent de repetir els ballets. Després els aficionats senyors Busquets, Pujol, Rovira, Serra, Vilà, Muñoz, Costa y Cillero, representaren el patriòtic drama, *Lo forjador d'acer*, y la sarsuela en dos actes *El triomf dels bons*, dels senyors Joseph Puntí, Colell la lletra, y de M. Aulet Pvre. la música, ab dos de Manlleu. Fou un èxit complert tant per la part dramàtica com per la part musical; aquesta anà a càrrech d'un escullit sexteto, y el Chor de la Societat, haventse de repetir els nombres musicals per acallar els forts picaments de mans. La representaren els senyors Mercader, Soldevila, Martí, Serra, noy J. Riu, Angordans, Freixa, Serrador y Cillero. Ademés hi assistiren els autors, que's vegeren obligats a sortir a rebre el merescut tribut a l'escenari y rebent moltes y xardoroses felicitacions.

Rubi.— En el Teatre Domenech la companyia que dirigeix en Joan Pubill ha representat *El Mistich* y *Terra baixa*, ab execució forsa acceptable y posant de relleu sos papers la senyora Roca y els senyors Pubill y Vives.

Sant Cugat del Vallés.—*La boja*, de Gimera, representada en el Teatre Tadeo, el 23 del passat, va proporcionar un triomf a la companyia que dirigeix l'actor Joan Pons.

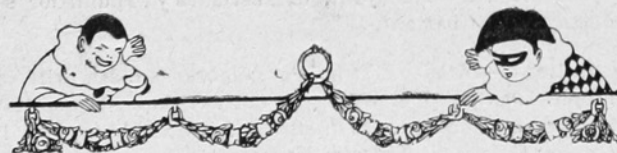
Cooperaren a la bona tasca d'aquesta representació, la primera actriu senyoreta Prats y els senyors Mani, Ormaichea, Solà, Brunet, Rovira, Pujol, Hoces y Cortés.

Per pessa, *La Reyna*, d'en Barbosa, que fou ben posada.

Masnou.—En el «Centre Coral», el dia 23 del passat, la companyia d'aficionats va posar en escena les pessas *La setmana dels tres dijous*, *Les calses del senyor Anton*, *Jugar a casats* y *L'hereu Pruna*. En l'execució s'hi distingiren la senyora Arboix y el senyor Guardiola.

Camprodon.—La companyia Casals-Cazorla, el dia de Sant Jaume, va posar en escena l'obra mundial de Guimerà, *Terra baixa*, en qual execució destacaren la «Marta» (senyoreta Cazorla), en «Manelich» (senyor Casals) y la «Nuri» (senyoreta Casals). També feren bona feyna els senyors Cazorla, Bonet, Mas, Sirvent, Aguiló y senyores Roca y Villalba.

El dia 3, tocà el torn a *Don Gonzalo o l'orgull del gech*, de l'Albert Llanas, obra que fou també ben posada y aplaudida.

CARTA A UNA ASSESSINA PLATS

T'escrich aquesta carta, tendra cuynera,
després de contemplarte, molt temps soltera
perque m'han dit,
que tu sempre suspires
per un marit.

Los marits avuy día van molt escassos,
passan alts y no volen caurer de nassos;
si'm vols a mí,
ja ho saps, qualsevol hora
dire que sí.

L'estar tiesso mitj' hora a la cantonada
tinch de dirte ab franquesa que no m'agrada;
cerco el descans;
m'estimo més escriure't
que fe'ls gegadts.

Vaig saber per conducto d'un vell gitano
qu'estimaves dos sorges y un veterano,
ja m'acontentes;
per amor vull fadrines
y no aprenentes.

Com que tinch molt ben genit, farém carrera,
y si vols, te prometo que se t'espera
bon casament,
si no dona la pega
de ser dolent.

Serà hò que't descriga lo méu retrato:
tinch la boca petita y'l nas tant xato
que ni me'l veig;
¡y que'n fora de maco
si no fós lleig!

Si'ns casém, podràs viure sempre ditxosa,
y si es cert lo que diuen que tu ets gelosa,
no tinguis pó
que't deixi (si no'n trobo
cap de milló.)

No't pensis guapa nena que siga pobre,
soch amo de la roba que porto a sobre,
tinch prou talent,
y un paraygues que's gira
quan fa molt vent,

Per marit no suspiris, prenda adorada,
la pena que tenies ja està calmada
a n'aquí'm tens:
no vasis a l'agencia
de casaments.

Si vols veure, nineta, al que t'admira,
pots baixà l'escaleta y després tira
al dret del nas,
després tomba a l'esquerra
y'm trobaràs.

Si'm troves, tesme festes, nineta hermosa,
que jo al veure ta cara blanca y preciosa
soch molt cobart...
Adéu, que cauhen gotes
y se'm fa tart.

Q. Roca.

I. IGLESIAS

Noves

Pels preparatius que s'estan fent, promet ser una festassa, l'espectacle que s'anuncia per el dia 3 de Setembre, al bosch de La Garriga.

S'estrenarà, a ple ayre, el poema dramàtic del insigne autor Ignasi Iglesias, *Flors de cingle*, per qual

obra hi ha fet il·lustracions musicals l'aventatjat mestre Cassià Casademunt.

En Moragas y l'Alarma estan ja treballant en el decorat que indispensablement te d'acompanyar a la natura.

Entre els intèrprets hi figuraran els excelents artistes Jaume Borràs, Maria Morera, Pere Codina, Joaquim Viñas, Maria Panadés, R. Mestres, etc.

Se posarà un tren especial pera anar y tornar en el mateix dia, puig la representació sera a la tarde.

Aquesta festa promet ser una gran solemnitat artística.

Ab l'obra del mestre Guimerà *Maria Rosa*, y la comedia d'en R. Vidales, *El Carro del vi*, posada en escena per l'Agrupació «Joventut Catalanista», s'inaugurarà en l'Ateneu Obrer de Sant Andreu de Palomar un artístich teatre a ple ayre.

Al donar compte en nostre número passat, de la mort del bon patrici badaloní, en Pere Renom y Riera, en la llista de obres per ell escrites ens descuidàrem de posarhi *Polls revisculats*, comedia en tres actes.

Tenim el gust de comunicar que:

—Al C. N. R. de Sant Martí, avuy, dissabte, s'hi celebrarà un festival en el qual hi pendrà part la companyia que dirigeix l'actor Joan Pons, que posarà en escena el drama *Catalunya!*

—Es de gran utilitat el Diccionari català-enciclopèdic, ab la correspondencia castellana, editat per la casa Salvat y C., que anunciem en la darrera plana.

—Tal com anunciarem en un de nostres números anterior, el dia 23 del actual arribarà de Buenos Aires, en el Vapor «Barcelona», l'egregi actor Enrich Borràs.

—A la llista dels artistes que formaran la companyia que actuarà al Principal (que publicarem en el número de la setmana passada) deu atorgar-se als actors senyors Miquel Ortín y B. Gibert.

La Escena Catalana

—De son autor en Pere Boquet, hem rebut un exemplar de la comedia dramàtica en quatre actes, *La pobra gent*, de qual obra ja donarem nostra opinió favorable el dia que va posarse en escena per primera volta en l'«Ateneu Catalanista de Gracia.»

Nostre Folletí

Avuy repartim el primer folletí de l'hermós drama en tres actes del estatuat Pitarra,

LO COLLARET DE PERLES

una de les joyes del vell Teatre Català, que més ha contribuït al èxit de son autor.

Com de costum, pot efectuar-se el cambi de folletins, en nostra Administració, Plassa del Pi, 5, de l'obra *LO TRINCH DEL OR*, ahont se reculliran acte seguit els exemplars relligats ab ses cobertes corresponents, mitjantsant l'entrega de 15 cèntims.

No's canviaràn els folletins que no estiguin en bon estat y sense tallar.

Solsament s'enquadraran els exemplars nets y curiosos.

CORRESPONDENCIA

A la dama que'ns pregunta en atenta carta, qui dels dos actors etc., li hem de dir que aquestes preguntes no poden contestarse públicament, ja que, com pot comprendre, no tenim interès en ferir susceptibilitats.—*F. Centellas*: Vostè es un negat en qüestions de poètica.—*Jobico*: Vostè cada dia ho fa millor; aniran les eròtiques.—*J. Vidal*: No té condicions pera'ls honors de la publicació. Potser si en prova un'altra ho ensopagarà més.—*T. Patat*: D'això que ha fet vostè, a versificar, hi ha tanta diferencia com del escenari del antich Zorrilla al del Principal.—*E. G. Congost*: Les dngues son incorrectes, malgrat el trobarsi certes condicions poètiques. Si envia quelcom més, procuri fer més clara lletra.—*Ll. G. Alamany*: Son versos pero no diuen res.—*R. Riba C.* Publicarem la intima.—*Caballer d'Aymenich*: Rebuda la postal y llegides les quatre ratlles per vos estampades darrera el pont de Castellfolit, vos en dono mit mercès. ¿Sabeu si els vendrellenchs ja han donat les gracies del bust an en Nolla?—*A. Rosell P.* Vendre y menta no consona, ni consonarà may encara que disposi d'una recomanació d'en Canals.—*Un suscriptor de Vilanova*: Es poqueta cosa y repetició de lo que han dit tots els poetes, desde Homer al Oliva Brigman, passant per en Xavier Viura.—*F. Cervera*: Rebut l'import y enviat el paquet.

Setmanari Teatral

Un trimestre. 2 pessetes.—Un any: 7'50 pessetes.

NÚMERO SOLT: 15 cèntims.

PAGO A LA BESTRETA

Redacció y Administració: Plassa del Pi, 5.—Barcelona.

Imprempta de LA ESCENA CATALANA, Plassa del Pi, 5

¡CONTRA LAS PENAS!

L'imatge de Déu a trossos

POESÍAS HUMORÍSTICAS, PROPIAS PERA RECITAR EN
VETLLADAS LITERARIAS, REUNIONS FAMILIARS, ETC.

ORIGINAL DE JOSEPH M.ª CODOLOSA

LAS MANS—LO NAS—LA BOCA—LO VENTRE—LO BIGOTI
—LOS ULLS—LAS ORELLAS—LO CAP—LA VEU

TOT EN UN VOLÚM: 50 CÈNTIMS

Diccionari de la Llengua Catalana

ab la correspondencia castellana

Consta de tres elegants volums en 4.ra major, ab un total de més de 2.370 pàgines,
19 mapes en colors, 100 làmines en color y en negre, 2.736 gravats y mapes comarcals

PREU DE L'OBRA COMPLERTA, MAGNÍFICAMENT ENQUADERNADA: 88 PESSETES

A gran volada que, de vint anys ençà, ha pres la literatura catalana, y la creixenta afició al us y conrehu de la nostra ben volguda llengua nadiua tan que siguin de tot punt insuficients els diccionaris que de la mateixa s'han publicat, quina darrera edició es del any 1885. La necessitat, cada día creixent, d'inventariar a la moderna l'immens tresor de vocables que constitueixen l'idioma català, ha decidit a la casa editorial SALVAT a emprendre la publicació del DICCIONARI DE LA LLENGUA CATALANA, NOVA EDICIÓ, ENCICLOPÈDICA IL·LUSTRADA. En ella s'ha inclòs totes aquelles paraules dels moderns escriptors catalans, tan valiosos en nombre com en qualitat, y s'han tingut en compte els estudis folklòrics, que han vingut a augmentar considerablement el ja importantíssim tresor de refrans y modismes que la llengua catalana posseïa, y les noveles y quadros de costums rurals, que venen a fer creixer el nostre vocabulari ab un sens fi de paraules y frasses que, no perque no s'usin més que en determinades encontrades, deixen d'ésser eminentment catalanes. Ademés d'aquest augment de paraules, ofereix aquesta nova edició d'aquest DICCIONARI dues particularitats: la de contenir les biografies de tots els homes notables de les regions en que's parla'l català y els noms de les poblacions, rius, montanyes, etc. Ademés de *lingüístich* es donchs, *biogràfic* y *geogràfic*. Desitjant fer conèixer lo més típic de la nostra terra, tal com *costums populars*, *tipos comarcals*, *paisatges*, *monuments notables*, etc., s'han adoptat procediments gràfics que estan a l'altura dels avenços d'avuy día. Al efecte, la nova edició del DICCIONARI CATALA va esplèndidament il·lustrada ab profusió de gravats *intercalats* y *làmines apart*, ab retrats dels personatges més notables; altres làmines representant *ferramentes d'Arts y Oficis* en tota sa varietat; altres de *vistes d'Andorra, Aràn, Barcelo-*

*na y Pla del Llobregat, Bergadà, Camp de Tarragona, Camprodon, Cardener y Solsona. La Cerdanya, Conca de Barberà, Conca de Tremp. Conflent, Costa de Llevant, Empordà, Lluçanès y Moyanès, Montseny, Pallars y Ribagorsa, La Garrotxa, Gironès y Comarca de Banyoles, Penadès y Costes de Garraf, Pla de Lleyda, Segrià o Ribera de Segre, Plana de Vich y Alta montanya, Ribera d'Ebre, Ripollès y Vall de Ribes, Roselló, Vallespir y Fenollet, La Segarra, Comarca d'Igualada y Montserrat, La Selva, Urgell y el Vallès; altres làmines reptoduint Armerles, Avenchs, Campanars notables, Ceràmiques, Claustres, Costums populars, Crestalleries, Creus de terme, Escales y Patis, Estanyes Falles, Llot es, Mobiliaris, Ponts, Rajolerles, Sepulcres, Tipos comarcals, Vidres, Ferros y Bronços artístichs, Joyes sigles XV a XVIII, Majòliques, Postals, Prehistoria, etc., y mapes en negre o impresos a varies tints, del Camp de Tarragona, Catalunya comarcal. Catalunya divisió eclesiàstica (únich fins avuy.) Catalunya divisió política, Isles Balears, La Cerdanya, Empordà, Pallars y Penadès, Lleyda, Segrià o Ribera de Segre, Pla de Bages, Ribagorsa, Ribera d'Ebre, Ripollès y Vall de Ribes, La Segarra, Comarca d'Igualada, La Selva, Alt y Baix Urgell, Vallès, Rosselló, Vallespir y Fenollet. Pera portar a son degut terme el DICCIONARI CATALA no s'ha perdonat sacrifici de cap mena, encarregant la part literaria, científica, geogràfica y arqueològica de l'obra, que dú una forta ressonancia de la mentalitat catalana, a persones de veritable significació, y confiant a reputats artistes sa il·lustració profusa y variada. Ademés conté els *escuts de quasi totes les poblacions de Catalunya*, ab lo qual resulta aquest DICCIONARI l'únich en el seu genre y UNA NOTABLE OBRA PEDAGÒGICA DE VULGARISACIÓ, que dona a la Bibliografia catalana lo que li havia mancat fins avuy: UNA VERITABLE ENCICLOPEDIA.*

DE VENDA EN NOSTRA ADMINISTRACIÓ: PLASSA DEL PÍ, 5.—BARCELONA.